

Výlet k památce Emila Nováka na Věži Grálu.

Text a foto: Herbert Endler

V záhlaví letošní pozvánky bylo napsáno, že: „Letošní uctění památky Emila Nováka († 13.4.1989) se uskuteční: v sobotu 16.dubna 2005. Sraz a odchod: v 8:30 z nádraží ČD Bílý Potok. Trasa: z nádraží v Bílém Potoku po zelené k pomníčku řezníka Hermanna, kolem Hubertky, Kočičích kamenů, Křížového buku, po červené k buku Anděla strážného, Kauschkovy věže, Francouzských kamenů, pramene hraběnky Marie a Tišiny – odtud dolů k Věži Grálu. Po vzpomínce na přítele (u pamětní desky Emila Nováka), kolem trosk letadla z roku 1939, dolů do údolí Hájeného potoka ke Kratzerovu obrázku. Od něho po žluté na Bártlovku (posezení) a potom Bílým Potokem (cestou různé památky) na vlak. Vlak na Raspenavu – Liberec odjíždí z Bílého Potoka v 15:46 a v 16:52“.

Tak vida, rok se s rokem sešel a je tu opět čas vzpomenout památky Emila Nováka, kterému přátelé umístili pamětní desku na horolezecky přístupné skále - Věži Grálu. Čas letí, letos je tomu od tragické události již celých 16 let. K pamětní desce se vypravím s přáteli již po patnácté /jednou jsem z důvodu nemoci vynechal/.

Na nádraží v Bílém Potoce jsem dřív než přijede motoráček se zájemci o tuto akci spolku Patron. Kromě mne je tady již jedno vozidlo s dospělým člověkem, dvěma dětmi a pejskem. Po chvíli vzájemného „okukování“ se představujeme – ejhle, je to pan Stoklasa, se kterým jsme se až dosud znali pouze z „e-mailů“. Chvilku probíráme předmět našich společných zájmů – drobné památky – a motoráček je tu! Vystupují účastníci dnešní akce – nestačím se divit, když nakonec napočítám dvacet devět lidí! To je skvělé, že jste přijeli – počasí se také předvádí z té nejlepší stránky – je přesně 8:30 – vyrazíme...

...jde se po zeleně značené turistické cestě směrem k Hubertce. Po nenáročném stoupání odbočujeme z cesty na hřebínek k pomníčku Heinricha Herrmanna, řezníka a hostinského z Lázní Libverdy, který byl na tomto místě smrtelně zraněn při honu. Podrobnosti každý účastník zná – netřeba rozvádět – tak přidám pár zajímavých údajů zjištěných z vlastivědných materiálů a jde se dál. Křížový buk, Hubertka, Kočičí kameny – vše se prohlíží, fotografuje a přitom se debatí a probírají poslední poznatky a události.

Stoupáme po cestě podél níž kdysi vedla významná sánkařská dráha. Snažíme se určit místo, odkud se startovalo a představujeme si tehdejší „cvrkot“, když se závodilo. A jsme u Buku Anděla strážného – vzpomínáme proč tu byl umístěn svatý obrázek, vzpomínáme těžké a nebezpečné práce tehdejších svážečů dřeva – jde se dál – Francouzské kameny.

Nabízím účastníkům možnost navštívit skály Bastila, Francouzská čapka a Napoleon, zajímavé prolézačky ve skalách, skalní bránu – víc netřeba říkat, drtivá většina již se mnou zdolává svah k Bastile. Po průchodu skalami se vracíme na asfaltku kousek nad Kauschkovou věží a po občerstvení u Pramene hraběnky Marie jsme na Tišině. Krátký odpočinek na vrcholovém skalisku a pokračujeme ještě kousek po asfaltce – poté dolů po sotva znatelné stezičce kolem Strážce Grálu k Věži Grálu. Příteli Emile, jsme tady – nezapomněli jsme!

Trocha piety, svíčka, vzpomínky, odpočinek a dále dolů po svahu ke zbytkům letadla z roku 1939. Prohlížíme spečené zbytky havarovaného letadla, objevujeme další „poklady“, jde se dál šikmo svahem k mostu přes Hájený potok – ke Kratzerovu obrázku. Historie obrázku je natolik známá, že není nutné ji zde rozvádět. Ale co je nutné říci je, že nás ve chvíli odpočinku u Kartzera vyrušují dvě lišky /spíše lišák a liška/ honící se, bez ohledu na naši přítomnost, kousek od nás na kraji lesa u cesty. Inu, jaro je tu!

Pokračujeme cestou dolů a netrvá dlouho - jsme na Bártlovce. Tady předávám vedení a další průběh dnešního výletu „Konrádovi“ – jsem spokojen a jak tak slyším kolem sebe – účastníci rovněž. A to je bezva, tak to má být!

Později se po skupinkách vydáváme Bílým Potokem dolů k nádraží a rozjíždíme se do svých domovů. Myslím, že si v duchu slibujeme: „Tak zase za rok – ahoj“!

V Jiřetíně pod Bukovou, duben 2005.

